

Felelősség

DUJ DZSÉNE ONLINE

Képzelt riport egy Felelősség nevű lényvel

Kerekesné Lévai Erika

Alsós gyerekeket tanítok. Aki ismeri ezt a korosztályt, tudja, hogy milyen nyüzsgők, és mennyire nehéz őket rávenni arra, hogy minél jobban és minél tovább figyeljenek. A tanítók igyekeznek mindig valami érdekeset, újszerűt és sokszor a gyerekek számára meghökkentőt kitalálni azért, hogy a gyerekek sikeresek legyenek a tanulásban és egy-egy tananyag elsajátításában. Ha pedig egy tanító egy másik pedagógust helyettesít, még nehezebb fenntartani a motivációt. A mai filmek és televízióban vetített műsorok is megnehezítik a mindennapi tanítást. Nehéz felvenni a versenyt a színes és állandóan mozgó képernyővel.

Egyszer én is kitaláltam egy mesét. Azt mondtam el a gyerekeknek, hogy álmodtam az éjszaka, és egy furcsa lényt láttam. Ő azt súgta a fülembe, hogy tudja, hogy melyik osztályba jövök helyettesíteni, de a lény azt szeretné, ha neki mesélnék és nem a gyerekeknek. Tovább fokoztam az izgalmat, és azt meséltem a gyerekeknek, hogy ennek a furcsa lénynek nincsen szeme, de nagyon jó a hallása. Ezért, ha ők hangosak, bejön az osztályterembe, elrabol engem, és akkor nem nekik tudok mesélni, hanem ennek a furcsa lénynek. Biztosan sok furcsa lényt láttak már rajzfilmekben, mert nem kérdezték, hogy hogyan is nézhet ki az én furcsa álombeli lényem. A gyerekek koruknál fogva elhitték, hogy tényleg, ha ők nem lesznek csendben, és nem vigyáznak rám, akkor elrabol ez a furcsa lény. Szinte mozdulatlanok voltak egész órán. Lábujjhegyen jártak, halkán beszéltek, és még a székeket is hangtalanul rakták a helyükre.